

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἐστίας"

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β' καὶ γ' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἄνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολ-
λούςσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Δι' ἀμεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ἀπελίουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματὸσσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
7 Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτα-
ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ παρὰ Ῥωμαίοις ἀνατροφή· ἐπιδρασις τῆς γυναικὸς (ὑπὸ κ. Αἰ-
κατερίνης Γεωργοπούλου). — Εὐανθία Καίρη (ὑπὸ κ. Παρθενόπης
Καρδαρᾶ). — Ἡ Ἰνδὴ γυνὴ (ἐκ τοῦ Δ'. τεύχους τῆς «Ἱστορίας τῆς
Γυναικός»). — Τὰ κατὰ τὴν γαλούχησιν τῶν μικρῶν σπς (ὑπὸ Μα-
ρίας Πιερ ἱατροῦ). — Ἡ μήτηρ δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀνατρο-
φὴν τοῦ υἱοῦ τῆς. — Ἡ βᾶπτισις τοῦ υἱοῦ τοῦ διαδόχου. — Ποι-
κίλα. — Θεατρικά. — Συνταγὴ. — Συμβουλή. — Ἐπιφυλλίς.

Ἡ ΠΑΡΑ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΑΝΑΤΡΟΦΗ

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ὁ πολιτισμὸς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥωμαίων διεκρίνετο
τοῦ τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας, ὡς θεμελιούμενος ἐπὶ βάσεως πλη-
ρούσης τὰς χρεῖας καὶ τὰς τάσεις τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Ῥωμαϊκὸς λαὸς εἶναι ὁ μόνος τῆς ἀρχαιότητος ὁ γνω-
ρίσας τὸν οἰκογενειακὸν βίον· διὰ τοῦτο δ' ἔσως δύναται τις
νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Ῥωμαῖος ἦτο καλὸς πολίτης, διότι ἡ οἰκογένεια
ἀναπτύσσει ἐπίσης καλῶς τὰς τε τοῦ πολίτου καὶ τὰς ἰδιω-
τικὰς ἀρετάς.

Ἡ οἰκογένεια ἐν Ῥώμῃ ὑπῆρξεν ὁ κυριώτερος παράγων
ἐν τῇ ἀνατροφῇ.

Παρὰ τοῖς ἀνατολικῶσι ἔθνεσιν, ἡ γυνὴ κατέχει θέσιν το-
σοῦτο δευτερεύουσαν, ὥστε ἡ ζωὴ αὐτῆς εἶναι, οὕτως εἰπεῖν,
κεχωρισμένη ἐκείνης τοῦ συζύγου, ἢ δ' οἰκογένεια στερεῖται
ἐνότητος καὶ ἰσχύος καὶ δὲν δύναται ν' ἀναπτύξῃ τὰς ἀρετάς
αὐτῆς. Δὲν ἔχει ὁμοίως οὕτως ἐν Ῥώμῃ, ὅπου ἡ γυνὴ ἀπολαύει
τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτῆς ἐνοῦται πρὸς τὴν
τοῦ ἀνδρός· ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς γυναικὸς, ἡ ἀναγνώρισις τῶν
δικαίων αὐτῆς, ἡ ἐλευθερία ἥτις τῇ παρεχωρήθη ὅπως ἀνα-
πτύσῃ τὰ ἴδια προσόντα, ἔλαβον, δὲν δύναται τις ν' ἡμφι-

βάλλῃ, πλείστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν τυχῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ
καὶ ἐγένοντο ἡ πηγὴ πολλῶν ἀρετῶν τῶς ἀγνώστων.

Ἡ τοσοῦτον ἐλεθρία διὰ τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν τῶν
παίδων ἀγωγὴν πολυγαμία, ἦτο καὶ ἐπρεπε νὰ εἶναι ἀγνω-
στος ἐν Ῥώμῃ, οἱ δὲ δεσμοὶ τοῦ γάμου ἐθεωροῦντο ἱεροί. Σύ-
ζυγοι ἐρίζοντες, ἐξηγοῦντο ἐνώπιον τῆς προστάτιδος τῶν συ-
ζυγικῶν δεσμῶν Θεᾶς καὶ ἐπανήρχοντο εἰς τὴν οἰκίαν συνδι-
ηλλαγμένοι. Κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πολι-
τισμοῦ τὸ διαζύγιον ἦν ἀγνωστον ἐν Ῥώμῃ· τὸ πρῶτον λα-
θὸν χώραν συνέβη τὸν ἕκτον μετὰ τὴν θεμελίωσιν τῆς πό-
λεως αἰῶνα (231 π. Χ.) καὶ δριμύτως ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τοῦ
λαοῦ καίτοι προκλήθην ὑπὸ τῆς ἀγωνίας τῆς γυναικὸς, περι-
πτώσεως ἥτις ἐπέτρεπεν αὐτό.

Ἡ ἀγιότης τοῦ γάμου καὶ τοῦ οἰκιακοῦ βίου ἐπροστα-
τεύετο ὑπὸ εἰδικοῦ θεσμοῦ, τοῦ τῶν ἐποπτῶν τῶν ἡθῶν. Οὐ-
τοι, ὄχι μόνον παρεμπόδιζον τὸ διαζύγιον, ἀλλ' ἐπέβλεπον
τοὺς ἀγάμους καὶ τοὺς ἐπειθανάγκαζον διὰ παντὸς μέσου νὰ
νυμφευθῶσι. Τὸ παρέχειν ὑπάρξεις εἰς τὸ κράτος ἦτο καθῆκον
ἐκάστου πολίτου. Μέτελχος ὁ ἐπινομασθεὶς Λακεδαιμόνιος,
ἐπόπτης τῷ 622, ἠθέλησε νὰ βιάσῃ πάντας τοὺς πολίτας νὰ
συνάψωσι γάμους. Τὸ 350, οἱ ἐπόπται Κάμιλλος καὶ Ποπτού-
μιος, ἐτιμώρησαν διὰ προστίμου πάντας τοὺς ἀγάμους. Ἄλ-
λοι τοὺς ἐπέβλεψαν νὰ νυμφευθῶσι τὰς χήρας τῶν ὑπέφ πατρί-
δος κερσόντων.

Ἐν Ῥώμῃ, ὅπως παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ γάμοι συνεδέ-
οντο ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας. Ὁ Πλούταρχος εἰς τοῦτο ἀποδί-
δει τὴν ἐνότητα καὶ τὴν εὐεργετικὴν ἐπιρροὴν τῆς Ῥωμαϊκῆς
οἰκογενείας. Ἡ βραδύτης τῶν γάμων γεννᾷ τὴν ἀναίδειαν,
διότι οἱ νέοι διέρχονται διὰ παντοίων περιπετειῶν καὶ ἀπόλ-
λυται ἐν αὐτοῖς ἡ ἀθωότης τῆς καρδίας καὶ τῶν ἡθῶν ἐν τῇ
καταστάσει τοῦ ἀναδρασμοῦ ἥτις πρὸ τοῦ νὰ τολμήσῃ νὰ
συζευθῶσιν ἀναπτύσσεται εἰς αὐτοὺς.

Τὸ ἀμάρτημα τὸ ὑποσκάπτει τὰ θεμέλια τοῦ γάμου καὶ τὸ στειροῦν τὰς πηγὰς τῆς ζωῆς ἐνὸς λαοῦ, ἡ ἀναισχυιτία, κατεδικάζετο ὑφ' ὅλας αὐτῆς τὰς μορφάς, ὑπὸ τῆς δημοσίας ἠθικῆς· οἱ δ' ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι πασῶν τῶν ἀρετῶν ὑπεράνω ἔθεντο τὴν αἰδῶ· ἐτηρεῖτο δὲ κυρίως ἀπέναντι τῆς γυναικός.

Γνωστὸν ὅτι βασιλικὴ οἰκογένεια ἐξώσθη τῆς Ρώμης ἕνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς αἰδοῦς. Ὁ ἐκ τῆς Σεκανδρίας Ἄππιος Κλαύδιος ἔπασσε δι' ὁμοίον λόγον. Ἡ ἀρετὴ αὕτη παρὰ τοῖς Ρωμαίοις ἐφάσεν εἰς τὸ ἔπακρον.

Ἡ ἀθωότης, ἣν ὁ Ρωμαῖος ἔβαλε προστάτιδα πασῶν τῶν ἀρετῶν, ἔλατρεῦτο ἐν Ρώμῃ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ἑστιάδος. Τῇ ἀνήγειρον ναὸν καὶ ὑπηρετεῖτο ὑπὸ παρθένων ἑρκισθειῶν εἰς τὴν ἀθωότητα. Αἱ ἐστιάτιδες ἀπελάμβανον τοσοῦτου σεβασμοῦ, ὥστε ὁ εἰς τὸ ἱερίωμα φερόμενος κακοῦργος ἀπηλευθεροῦτο ἂν κατὰ τύχην ἀπῆλθα Ἑστιάδα. Καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπατοὶ ὑπεκλίνοντο καὶ κατεβίβαζον τὰς ἀβίδους ἐνώπιον αὐτῶν.

Τὰ παιδιά ἀνετρέφοντο ἐν Ρώμῃ ἐντὸς καὶ διὰ τῆς οἰκογενείας· τὸ κράτος ἐμμέσως πως ἀνემιγνύετο διὰ τῶν ἐποπτῶν.

Αἱ φροντίδες τῆς ἀνατροφῆς διεισδιόζοντο διαφορῶς μεταξὺ πατρὸς καὶ μητρὸς, κατὰ τὰς περιστάσεις· δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ Βετούρια, ἡ μήτηρ τοῦ Κοριολάνου, ἔλαβε μέγα μέγα μέρος εἰς τὴν ἀνατροφὴν τοῦ υἱοῦ τῆς, ὡς ἐκ τῆς ἰσχύος ἦν ἐξήσκει ἐπ' αὐτοῦ. Πασίγνωστον δ' ἀκόμη τί ἡ Κορνηλία, ἡ μήτηρ τῶν Γράκκων, ὑπῆρξε διὰ τοὺς υἱούς αὐτῆς. Ἡ σύζυγος Κάτωνος τοῦ ἐπόπτου, κατέγεινε παρὰ πολὺ μὲ τὸν υἱὸν τῆς· ὄχι μόνον τὸν ἐθρεψε διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῆς γάλακτος, ἀλλ' ἐχορήγει αὐτὸ καὶ πρὸς τοὺς παῖδας τῶν δούλων τῆς ἵνα τοὺς διαθέσῃ εὐνοϊκῶς πρὸς τὸν ὀμαιμιον υἱόν· ὑπετέθη δ' ὅτι κατὰ τοῦτο ἠκολούθησε κοινὴν πρόληψιν, ἥτις ὅπως δῆποτε ἔχει τὸν λόγον τῆς, διότι ἀπεδείχθη ὅτι τὸ γάλα τῆς τροφῆς, μεταδίδει εἰς τὸ ὑπ' αὐτῆς θηλαζόμενον, τοὺς κεφαλιωδεστέρους χαρακτῆρας μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ἐλαττωμάτων τῆς. Μήτηρ ἐνδιαφερομένη διὰ τοῦ παιδίου αὐτῆς τὴν ἀνατροφὴν, κάμνει καλὰ νὰ μὴ ἐμπιστευθῆται εἰς ξένην, εἰμὴ ἐν μεγίστῃ ἀνάγκῃ καὶ τότε μετὰ πολλῆς προφυλάξεως.

Ὁ Κάτων οὐδὲν ἡμέλει πρὸς καλὴν ἀνατροφὴν τοῦ τέκνου του· ἅμα ἦλθεν εἰς κατὰστασιν νὰ σπουδάξῃ, τὸ ἐδίδαξεν ὁ ἴδιος, ἀνάγνωσιν, γραφὴν, σωματικὰς ἀσκήσεις, δ-πλαστικὰν, ἱππασίαν, κολύμβημα κτλ. Ἐμπρὸς εἰς τὸν υἱὸν του ἐφέρετο καὶ ὠμίλει ὡς ἐνώπιον Ἑστιάδος· μετεχειρίζετο δὲ κυρίως, ὡς ἡ μήτηρ τῶν Γράκκων, τὴν ἱστορίαν τῶν προγόνων ἵνα μορφώσῃ τὴν καρδίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τῷ ἐμπνεύσῃ αἰσθημάτων ἀξία ρωμαίου πολίτου· ἡ ἱστορία ἄλλως τε ἦτο μέσον ἀγωγῆς λίαν διαδεδομένον ἐν Ρώμῃ· αὕτη ἐπλήρου τοὺς νέους ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὰς μεγάλας πράξεις τῶν προπατόρων καὶ ἐγέννα ἐν αὐτοῖς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ βαδίσωσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη ἐκείνων.

Ἡ παρ' αὐτῶν τῶν γονέων ἀνατροφὴ καὶ διδασκαλία τῶν τέκνων διήρκεσεν ἐπὶ μακρόν. Τὸν Κικέρωνα ἔτι βλέπομεν ἐκπαιδευόμενον τὸν υἱὸν του καὶ τὸν αὐτοκράτορα Αὐγουστον διδόντα μαθήματα εἰς τὴν θυγατέρα του καὶ εἰς τὴν ἀνεψίαν του.

Ἄλλ' ἡ πτώσις τῆς πόλεως εἶχεν ἀρχίσει ἀφ' οὗ ἀπέπτη πλέον ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἡ ρωμαϊκὰ οἰκοδέσποινα ἐνόμιζε δόξαν

καὶ νὰ τρέφῃ τὰ ἴδια τέκνα, νὰ τὰ ἀνατρέφῃ, νὰ διευθύνῃ τὰς πρώτας αὐτῶν ἐνασχολήσεις καὶ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν ἐκ τῶν κακῶν ἐπιρροῶν διαφθοράν.

Ἀφ' οὗ ἡ Ρώμη ἐνίκησεν τοὺς ἐξωτερικοὺς αὐτῆς ἐχθρούς, ἡ ἠδυσπάρεια δὲν ἐβράδυνε νὰ διαλύσῃ τοὺς ἠθικοὺς δεσμούς καὶ κατὰ συνέπειαν τοὺς οἰκογενειακοὺς.

Αἱ γυναῖκες ἐξελάμβανον λίαν κοπιώδεις τὸ ἀνατρέφειν τὰ ἴδια αὐτῶν τέκνα καὶ ἐνεπιστεύοντο αὐτὰ εἰς δούλους ἢ Ἑλληνας ὑπηρετρίδας, παρ' ὧν ἐμολύνοντο διὰ τῆς ἐξαχειώσεως τῶν ἡθῶν.

Λαμπρὸν εἶναι, ἡ εὐτυχία, ἀλλὰ δυσκολώτατον τὸ φέρειν αὐτὴν· δὲν ἔλαβε πείραν τούτου μόνον ἡ Ρώμη. Ἐὰν δ' ἀληθεύῃ διὰ τὸν Χριστιανὸν τὸ ἀσπενὴ ἢ ὁδὸς ἢ ἄγουσα εἰς τὴν βασιλείαν Οὐρανῶν, ἐπίσης ἀληθεύει διὰ τοὺς λαοὺς ὅτι διὰ πάλης καὶ διαμάχης δύνανται νὰ ἐσελθῶσιν εἰς τὴν πραγματικὴν τοῦ πολιτισμοῦ πορείαν.

Ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας τῆς παρὰ Ρωμαίους ἀνατροφῆς παρατηροῦμεν ὡς σημεῖον τῶν καιρῶν ὅτι ὁ Κάτων ἀντέστη μετὰ δυνάμειος κατὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ φσηματος καὶ τοῦ χοροῦ.

«Μανθάνουσι, λέγει, τοὺς τε ἄρρενας καὶ τὰ θήλας τῶν πατρικίων τέχνας ἀπατηλὰς καὶ ἀτίμους· φοιτῶσι μετὰ χορευτῶν, μουσικῶν καὶ ἀνιδῶν ἐν σχολαῖς κωμωδῶν. Δὲν ἤθελον νὰ τὸ πιστεύσω· ἀλλ' ὀδηγηθεὶς εἰς τινα χοροῦ σχολὴν, εἶδον ἐκεῖ ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους νέους καὶ νέας, ἐν οἷς καὶ τινες μόλις δωδεκαετείς, ἐκτελοῦντες χορὸν ὁποῖον καὶ ὁ μᾶλλον ἀνευθρίαστος δούλος· δὲν ἤθελε τολμήσει.

Ἐν τῇ προόδῳ τοῦ πολιτισμοῦ προέβαινε καὶ ἡ ἐκπαίδευσις, καί, πράγμα ἀξίον παρατηρήσεως, τόσῳ περισσώτερον, ὅσῳ ὀλιγώτερον ἐπεμελεῖτο ἡ ἀγωγή καὶ κατέπιπτε συνεπῶς ἡ ἠθικὴ, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐν Ἑλλάδι συνέβη καὶ παρ' ἡμῖν σήμερον ἔτι. Τοῦτο δὲ διότι ἡ ἐκπαίδευσις ἐν παραλυσίᾳ ἡθῶν κατέχει λάμπριν ἀπατώσαν καὶ καταλαμβάνει τὸν χρόνον καὶ τὴν θέσιν ἅτινα εἶδει νὰ παραχωρῶνται τῇ ἀνατροφῇ διὰ τοῦ πρακτικοῦ βίου.

Ἡ ἐλευθέρᾳ ἐνέργεια καὶ συμμετοχῇ τῆς γυναικός εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον ἠξήσῃε μεγάλως ἐκ τῆς νέας ζωῆς ἣν ἔφερον ὁ Ἰησοῦς, ἐξ ἧς προῆλθε νέος πολιτισμὸς, ὑπισχυόμενος πλεῖστον ἄκομη ὡς πρὸς τὴν χειραφέτησιν τοῦ ὄραίου φύλου.

Αἰκτερινὴ Γεωργοπούλου.

ΕΥΑΝΘΙΑ ΚΑΪΡΗ

Ἐκ τῆς εὐαρίθμου χορείας τῶν κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα ἐπὶ παιδείᾳ ἀκμασασῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν, ἡ ἐξ Ἄνδρου Εὐανθία Καῖρη ἀποτελεῖ μίαν τῶν ἐξοχωτέρων ἅμα δὲ καὶ συμπαιθεστέρων εἰκόνων. Νεανίς ἦδη οὕτα, ὅποτε ζόφος βαθὺς ἐπεκαλύπτειν ἔτι ἅπασαν τὴν Ἑλληνικὴν χώραν, καὶ ὁ τουρκικὸς δεσποτισμὸς ἀπεκτῆνου πᾶν ἀνθρώπινον πλάσμα, ἴδια δὲ τὴν γυναῖκα, ἡ Εὐανθία, ἐμπνεομένη ὑπὸ τοῦ ἐξόχου αὐτῆς ἀδελφοῦ, τοῦ σοφοῦ Θεοφίλου Καῖρη, ἠδυνήθη νὰ ἀποτινάξῃ τὸν ζυγὸν τῆς ἀμαθείας, εἰς ἣν ἡ μακρὰ δουλεία εἶχε καταδικάσει τὰς ὁμοφύλους τῆς, καὶ νὰ ποτίσῃ τὴν διανοίαν αὐτῆς μὲ τὰ νόματα παιδείας καὶ μαθήσεως, μοναδικῆς μὲν κατὰ τὴν ὀδυνηρὰν ἐκείνην ἐποχὴν, σπανιωτάτης δὲ

καὶ ὅλως ἐξαιρετικῆς παρὰ ταῖς Ἑλληνίδας καὶ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἔτι χρόνοις.

Ἡ Εὐανθία ἐγεννήθη ἐν τῇ ὥραϊα Ἄνδρῳ, ἀνήκουσα εἰς μίαν ἐκ τῶν εὐγενεστέρων τοῦ τόπου οἰκογενειῶν. Ἡ ἐποχὴ τῆς γεννήσεως αὐτῆς δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστὴ· ἐξ ὅσων ὁμως δυνάμεθα νὰ εἰκασώμεν ἐκ τῶν περὶ αὐτῆς γραφέντων, συμπίπτει περὶ τὸ ἔτος 1797. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος συναπλήθε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, τοῦ σοφοῦ διδασκάλου Θεοφίλου, καὶ τῆς λοιπῆς αὐτῆς οἰκογενείας, εἰς Κυδωνίας, ὅπου ἡ περιήγησις σχολή, ἐν ἣ διδάσκων ὁ Θεόφιλος Καῖρης ἐπὶ σειράν ἐτῶν, τοσοῦτον ἀνύψωσε καὶ ἐκλείσεν, ὥστε τὴν κατέστησε τὸ πνευματικὸν φυτώριον τοῦ δεδουλωμένου Γένους. Ἐκεῖ ὁ Διδάσκαλος ἐδίδαξε καὶ τὴν ἴδιαν ἀδελφὴν Εὐανθίαν, δεικνύουσαν ζῆλον ἀκάθεκτον πρὸς ὑψηλότερας σπουδὰς ἢ ὅσον ἐπέτρεπεν ἡ ἡλικία καὶ τὸ φύλλον τῆς.

Ἡ φήμη τῆς πρὸς τὰ γράμματα ἐπιδόσεως τῆς νεαρᾶς Εὐανθίας ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τοῦ μεγάλου τοῦ Γένους Διδασκάλου Κοραῆ, ὅστις διετήρει ἀλληλογραφίαν πρὸς τὴν Εὐανθίαν καὶ ἀπέτεινε αὐτῇ πολλάκις σοφὰς συμβουλὰς, ἐνίσχυσε δὲ καὶ ἐνεθάρρυνεν αὐτὴν ἐν τῷ περὶ τὴν σπουδὴν ζῆλῳ τῆς. «Φιλτάτη θυγάτηρ, τῇ γράφει ἐν μιᾷ τῶν ἐπιστολῶν του, ἐπαινῶ σου τὴν παιδείαν, καὶ μάλιστα τὴν προθυμίαν νὰ τὴν αὐξήσῃς καὶ νὰ τὴν κοινώσῃς εἰς τοὺς ἀπαιδεύτους», καὶ κατωτέρω, ἀφοῦ τῇ παρέχει πολυτίμους συμβουλὰς περὶ τῶν καλῶν τῆς παιδείας, περὶ σεμνότητος καὶ μετριοφροσύνης, προσθέτει ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ : «Ταῦτα σὲ λέγει ἀπὸ βάρους πατρικῶν σπλάγγων ὁ γηραιὸς Κοραῆς». Μελέτα ταῦτα καθ' ἡμέραν, ἂν θέλῃς νὰ εὐδαιμονήσῃς ζωῶσα, καὶ νὰ ἀρίσῃς, ἐγκαταλείπουσα τὴν ζωὴν, ἀθάνατον ὄνομα. Σπούδασε, φίλον θυγάτριον, νὰ κατασταθῇς ὁμοία τῆς γυναικός, τὴν ὁποῖαν ἐξῆται ὁ Σωλομών. Σπούδασε, ἂν ἐρωτᾷ τις εἰς τὸ ἐξῆς ὡς ἐκείνος. «Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει;» Νὰ τὸν ἀποκρίνωμαι οἱ γνωρίζοντές σε «Τὴν ἐξ Ἄνδρου Εὐανθίαν».

Ὁ Φερμίνος Διδότος, περιηγούμενος ἐν ἔτει 1817 τὴν Ἄνκτολὴν, ἐπεσκέφθη καὶ τὰς Κυδωνίας, ἐνθα ἐφιλοξενήθη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐκεῖ Σχολῆς Θεοφίλου Καῖρη, πρὸς τὸν ὁποῖον ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ἐκ Παρισίων συστατικὰ παρὰ τοῦ σοφοῦ Κοραῆ. Βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εἰς αὐτὸν ἡ ὑπέροχος διάνοια καὶ τὸ ὑψηλὸν φιλοσοφικὸν πνεῦμα τοῦ Διδασκάλου, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἤδη γνωρίσει παρὰ τῷ Κοραῆ. Ἄλλὰ δὲν ἦτο κατώτερος καὶ ὁ πρὸς τὴν Εὐανθίαν θαυμασμὸς του. «Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Θεοφίλου, λέγει ὁ Διδότος, ἡ θελκτικὴ Εὐανθία, ἦτο ἀξία νὰ τὸν ἐννοῆ· ὠμίλει ἀπιασίτως τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν γλῶσσαν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν καθαρωτέραν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν. Κατενόει κἀλλίστα τὰς ὑψηλὰς φιλοσοφικὰς θεωρίας, τὰς ὁποίας ἐδίδασκεν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς καὶ πᾶσαν τὴν λοιπὴν ἀνωτέραν διδασκαλίαν. Ἦτο κάτοχος τῶν μαθηματικῶν καὶ τελευταίως ἠσχολεῖτο μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς εἰς τὰ ὑψηλὰ μαθηματικὰ, καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν κωνικῶν τομῶν τοῦ Νεύτωνος. Τίς ποτε ἠδύνατο νὰ ὑποπτεύσῃ, ἐξακολουθεῖ ὁ Διδότος, ὅτι εἰς τὴν ἀγνωστον σχεδὸν ταύτην πολίτην τῆς Ἀτίας, ἐντὸς πενιχροῦ οἰκίσκου, ἐνδιαιτᾷται γυνὴ τοσοῦτον ἐκτάκτου μαθήσεως; καὶ κατωτέρω προσθέτει : «Ποσάκις δὲν ἐστεναχάμεν ὁμοῦ διὰ τὰς

δυστυχίας τῆς Ἑλλάδος καί, χωρὶς νὰ μαντεύσωμεν τοὺς ποταμοὺς τῶν αἱμάτων οἵτινες μετ' οὐ πολὺ ἐμελλον νὰ τὴν πλημμυρῶσιν, ποσάκις δὲν ἀπυθύνάμεν θερμὰς εὐχὰς ὅπως ἴδωμεν τοὺς Ἑλληνας ἐξεγειρομένους κατὰ τῶν τυράννων αὐτῶν;»

Ἡ Εὐανθία κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ἐν Κυδωνίαις διαμονῆς τῆς ἀνέλαβε τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἐν Κυδωνίαις Παρθενωγωγείου, διδάσκουσα μετ' ἐνθέρμου ζήλου τὰς τόσῳ διψώσας Ἑλληνικῆς παιδείσεως κατὰ τοῦ χρόνου ἐκείνου τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀμαθείας Ἑλληνίδας κόρας. Ἄλλ' οὔτε ἡ Εὐανθία οὔτε ὁ Θεόφιλος Καῖρης ἐπέπρωτο νὰ συνεχίσωσιν ἐπὶ πολὺ τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν· ἡ ἐκρήξις τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ αἱ ἐπακολουθήσασαι σφαγαὶ καὶ καταστροφαὶ ἠνάγκασαν τὸν Θεόφιλον Καῖρη νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς Κυδωνίας μετὰ τῆς Εὐανθίας καὶ τῆς λοιπῆς αὐτοῦ οἰκογενείας, καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς Σύρον.

Ἡ Εὐανθία Καῖρη ἐξέδωκε τὸ 1820 μεταφράσασα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ βιβλίον ἠθικώτατον διὰ τὰς νεανίδας ὑπὸ τὸν τίτλον «**Συμβουλὰι πρὸς τὴν θυγατέρα μου**». Τοῦ βιβλίου τούτου προτάσει πρόλογον, ἐνῷ διαλάμπει ἡ στερεὰ παιδείσεως καὶ τὸ σεμνὸν καὶ μετριοφρον ἦθος τῆς Εὐανθίας. Ἐν ἔτει 1825 ἐδημοσιεύθη «**Ἐπιστολὴ Ἑλληνίδων τινῶν πρὸς τὰς φιλελληνίδας**» συντεθεισα παρὰ τινος τῶν σπουδαιοτέρων Ἑλληνίδων. Τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης συνέταξεν ἡ Εὐανθία Καῖρη. Συγκινητικώτατα περιγράφει ἐν αὐτῇ τὰς ἐκ τῆς ὠμότητος τῶν Τούρκων καταστροφὰς. «Ἐίδομεν, λέγει, ὅλαι σχεδὸν ἡμεῖς, μητέρας ἀποθησκούσας εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν θυγατέρων των, θυγατέρας παραδιδούσας τὰς ψυχὰς των εἰς τοὺς θνήσκοντας γονεῖς των, νήπια θηλάζοντα ἀκόμη τὰς νεαρὰς μητέρας των. Ἡ γύμνωσις, ἡ πείνα, τὸ ψῆχος καὶ ὁ ἐξ αὐτῶν θάνατος, εἶνε τὰ μικρότερα καὶ ἐλαφρότερα κακὰ τὰ ὁποῖα ἐπαρουσιάσθησαν πολλάκις εἰς τοὺς πλήρεις δακρύων ὄφθαλμούς μας· ἐχάσαμεν πολλὰ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς· ἐμείναμεν ἄλλαι ὄρφαναί, καὶ χωρὶς κανὲν καταφύγιον. Δὲν ὑπῆρξεν ἴσως δυστυχία εἰς τὸν κόσμον τὴν ὁποῖαν νὰ μὴν ὑπερέραμεν, ἡμεῖς καὶ ἄλλαι ὁμογενεῖς μας. Καμμία ποιητῶν φαντασία, νομίζομεν, δὲν εἴμπορεῖ νὰ πλάσῃ κακὰ μῆτε τόσον φοβερά, μῆτε τόσον ἐλσεινά, ὅσον ἡμεῖς πραγματικῶς καὶ τὰ εἶδομεν εἰς ἄλλας καὶ τὰ ἐδοκιμάσαμεν αἱ ἴδιαι». Περαιτέρω ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐκφέρονται πικρὰ παράπονα κατὰ τῶν κυβερνήσεων τῶν μεγάλων κρατῶν αἵτινες βοηθοῦσι τοὺς Τούρκους, καταδιώκουσαι πάσῃ δυνάμει τὸν ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀπονέμονται ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνίδων θερμαὶ εὐχαριστίαι καὶ εὐγνωμοσύνη εἰς τὰς γενναίας φίλας τῆς Ἑλλάδος» διὰ τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν συμπάθειάν των ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος.

Ἰπὸ τὰς προσφάτους συγκινήσεις τῆς πολιτικῆς καὶ ἁλώσεως τοῦ Μεσολογγίου διατελοῦσα ἡ Εὐανθία, συνέθεσε καὶ ἐξετύπωσε τῷ 1826 ὑπὸ τὸν τίτλον «**Νικήρατος**» δρᾶμα εἰς πράξεις τρεῖς, ἐν ᾧ ἀποτυπῶνται ὅλον τὸ διαφλέγον τὴν καρδίαν τῆς πατριωτικὸν αἶσθημα. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εὐρισκόμενος ἐν Σύρῳ ὁ ποιητὴς Ἀλέξανδρος Σούτσος ἐπεσκέφθη τὸν Θεόφιλον Καῖρη, ὅστις μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Κυδωνιῶν ἀπεσύρθη ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ. Ἰπὸ σεβασμοῦ, ἠνωμένου μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος, ὁ ποιητὴς κατελήφθη

είσερχόμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ. Τὸ πρῶτον ἐβλεπε τὴν Εὐ-
ανθίαν, νέαν, μετρίωφρον, συννεοῦσαν τὸ θέλημα τῆς καλ-
λονῆς καὶ τῆς μαθήσεως· ὅτε δὲ συνεχάρη αὐτὴν διὰ τὴν ἐπι-
τυχίαν τοῦ πρὸ μικροῦ ἐδοθέντος «Νικηράτου» συγκεκινημένη
ἡ Εὐανθία : «Ἐνθυμείσθε, τῷ λέγει, ποίαν ἐντύπωσιν ἐπρο-
ξένησεν εἰς τὴν ψυχὴν μας ἡ εἰδήσις τῆς ἀλώσεως τοῦ Μεσο-
λογίου καὶ ὅποιαν βαθεῖαν πληγὴν ἤνοιξεν εἰς τὴν καρδίαν
μας. Ἀδύνατον μοὶ ἦτο νὰ ἐξαλείψω τῆς μνήμης μου τὴν
ὀλεθρίαν νύκτα τῆς 10ης Ἀπριλίου. Τὰ ἠρωϊκὰ ἐκείνα φαν-
τάσματα ἅτινα ἐπὶ τόσας ἡμέρας κατὰ τοῦ θανάτου ἀγωνι-
ζόμενα ἀνεζωγονοῦντο ὡς ἐκ θαύματος, ἕνα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ
νυκτερινοῦ σκότους ἐμβάλλωσι τὸν τρομόν εἰς τὰς φάλαγγας
τῶν τυράννων· οἱ τελευταῖοι ἀποχαιρετισμοὶ τῶν συγγενῶν
καὶ φίλων· οἱ θρήνοι τῶν μητέρων, οἱ ὀλολυμοὶ τῶν παι-
δίων ἡ θυσία τῶν ἀνδρείων ἐκείνων, οἵτινες ἀπεφάσιον νὰ
συνκαποθάνωσι μετὰ τῶν γερόντων καὶ τῶν τραυματιῶν, ὀλό-
κληρος αὕτη ἡ εἰκὼν ζωηρῶς εἰς τὴν φαντασίαν μου ἀναπα-
ρίστατο. Οὐδέποτε δὲ θὰ ἠδυνάμην ν' ἀνακουρίσω τὴν καρ-
δίαν μου ἐκ τοῦ καταπέζοντος αὐτὴν βάρους, ἂν δὲν ἐπε-
χείρουον νὰ ἐκθέσω ἐγγράφως ὅ,τι ἐνόμιζον ὅτι ἤκουον καὶ
ἔβλεπον».

Μετὰ τὸν «Νικηράτον», ἡ Εὐανθία ἐδημοσίευσεν, μετα-
φράσασα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, τὸ «**Ἐγκώμιον τοῦ Μάρκου
Αὐρηλίου**», τὸ καλλίτερον ρητορικὸν ἔργον τοῦ Θωμαῶ,
διασήμου ρήτορος τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐξε-
δόθη Γαλλιστὶ κατὰ τὸ 1816 ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Κοραῆ· ἐ-
πειδὴ δὲ εἰς τὰ προλεγόμενά του ἐπεθύμει νὰ τὸ ἴδῃ μετα-
πεφρασμένον καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἡ Εὐανθία ἐπεχείρησε
τὴν μετάφρασιν τούτου, καὶ τὴν ἀπέστειλεν εἰς τὸν Σεβασμίον
Γέροντα, ὡς λέγει, διὰ νὰ εὐχαριστηθῇ τοῦλάχιστον βλεῖων
ὅτι οἱ περὶ παιδείας λόγοι του ἐπέπνευσαν καὶ εἰς τὰς Ἑλ-
ληνίδας τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἐνθουσιασμόν.

Ἡ Εὐανθία ἀπὸ τοῦ 1837 ἀπεχώρησεν εἰς Ἄνδρον ἐνθα
διέμεινε διαρκῶς μέχρι τοῦ θανάτου τῆς ἀφοσιωθείσα εἰς τὴν
σπουδὴν· ἀποκλειστικῶς δὲ ἠσχολεῖτο εἰς τὴν μελέτην τῶν
φιλοσοφικῶν καὶ θρησκευτικῶν θεωριῶν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς. Θὰ
κατέλειπε δὲ καὶ ἄλλα ἔργα, προϊόντα ὠριμωτέρας ἤδη δια-
νοίας· ἀλλ' ἡ ἀπόκρουσις τῶν θρησκευτικῶν ἰδεῶν τοῦ ἀδελ-
φοῦ τῆς, αἵτινες ἀπετέλουν τὸ ἴδιον αὐτῆς Δόγμα καὶ ἡ προσ-
ωπικὴ καταδίωξις αὐτοῦ, ἀποθανόντος ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐ-
γέννησαν αἰσθηματικὴν καὶ ἀπογοητεύσεως ἐν τῇ εὐαισθητῷ
καρδίᾳ τῆς Εὐανθίας. Ἥτις ἐτελεύτησεν ἐν ἄνδρῳ τῇ 8 Ἀυ-
γούστου 1866, διατηροῦσα μέχρι τῆς τελευταίας τῆς πνοῆς
ἀμείωτον τὴν λατρίαν καὶ τὴν πίστιν πρὸς τὰ δόγματα τοῦ
ἐξόχου αὐτῆς ἀδελφοῦ, εἰς ὃν ὤφειλε τὴν μόρφωσιν καὶ τοῦ
πνεύματος καὶ τοῦ ἤθους αὐτῆς.

Παρθενόπη Καρδαρά

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἰουλίου 1890.

Ἡ ἸΝΔΗ ΓΥΝΗ

Μεγάλη καὶ ἐπιβάλλουσα ἐξαπλοῦται ἡ Ἰνδική, ἡ χώρα
αὕτη τῶν θαυμασίων καὶ μυθῶν δημιουργημάτων, λουμένη
ἐν ἀνατολικῇ νωχελείᾳ εἰς τὰ μαργαριτωδῆ ρεῖθρα τοῦ Ἰνδοῦ
καὶ τοῦ Γάγγου καὶ προστατευομένη ὑπὸ τῆς προαιωνίως ὑ-

ψούσης τὰς οὐρανομήκεις κορυφὰς τῆς σειρᾶς τῶν Ἰμαλαίων
ὄρεων.

Ὡς ἡ πλουσιωτάτη τῶν Ἀνατολιτικῶν νυμφῶν ἐγένετο
ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν χρόνων τὸ μῆλον τῆς ἐριδος. Τὰ μυ-
θῶδη εἰς πολύτιμα μέταλλα καὶ λίθους καὶ κρυστάλλους καὶ
ὕφασματα καὶ ἄνθη καὶ καρποὺς καὶ φυτὰ πλοῦτη τῆς, συνε-
κίνησαν πάντας τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς λαοὺς, οἵτινες ἀντι-
πάσης θυσίας ἐπέδιωξαν τὴν κατάκτησίν τῆς.

Ἰνδία! Χώρα τῆς ποιήσεως καὶ τοῦ ἀγνοῦ ἔρωτος! Μῆ-
τερ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν εὐγενεστάτων παραδόσεων! Ἔστία
τοῦ ἠρωϊσμοῦ καὶ τῆς φιλανθρωπίας. Παμμέγιστον μνημεῖον
παντός ὅ,τι ὑπῆρξεν ἐξοχὸν ἐν τῇ μυστηριώδει καὶ ἀκατανοήτῳ
αὐτοῦ τελειότητι! Τμήμα γῆς ἀπέραντον, ὅπερ ἐθηκαν ὡς τε-
λευταῖον ὄριον καὶ τέρμα τῆς φιλοδοξίας των πάντες οἱ με-
γαλομανεῖς κυρίαρχοι τῶν λαῶν, ἀπὸ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάν-
δρου μέχρι τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος! Πρωτότοκος ἀδελφὴ
τῆς ἐνδόξου ἀρχαίας καὶ μεγάλης ἡμῶν πατρίδος! Μῆτερ
γῆραιά καὶ ἀκατάβλητος φυλῆς, μέγιστον τῆς γῆς μέρος κατα-
κλυσάσης! Πατρὶς γιγάντων κλινόντων μετὰ σεβασμοῦ πρὸ
τῆς γυναικός, ἦν καὶ ἐν τῇ θρησκείᾳ, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ ἐν
τοῖς ὕμνοις, καὶ ἐν τῇ ἐποποιίᾳ καὶ ἐν τῷ δράματι ἐξιδανίκευ-
σαν, ἀνύψωσαν, ἐθεοποίησαν!

Γόνιμος καὶ πλοῦσία τῆς Ἀνατολῆς χώρα! Ἐδὲμ τῆς συ-
νοικισάσης τὴν γῆν Ἰνδο-ευρωπαϊκῆς φυλῆς, ἐπίτρεψον εἰς ἀσθε-
νῆ θυγατέρα τῆς νεωτέρας ἀδελφῆς σου Ἑλλάδος, ν' ἀνασῶρῃ
τὸ παραπέτασμα τοῦ μεγάλου παρελθόντος σου, ὅπερ τεσσα-
ράκοντα αἰῶνες μεθ' ὑπομονῆς ἐπλεξαν καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ εἰς
τὰς ἀτραποὺς τῶν παραδείσων σου, ὑπὸ τὰς δροσερὰς σκιάδας
τῶν σμαραγδίνων λειμῶνων σου, εἰς τὰς πρώτας ἀνθοπλέκτους
ἀνθρωπίνους φωλεὰς σου, τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, τὴν γλυκεῖαν
σύντροφον τῶν συνοικιστῶν σου.

Ἐπίτρεψον αὕτῃ νὰ ἀνεγείρῃ τὸν πέπλον ὑπὸ τὸν ὅποιον
ἐκτυλίσσεται παρελθὼν ἠρώων καὶ ἡμιθέων καὶ παρὸν δούλων
καὶ ἀγρίων! Ν' ἀκολουθήσῃ τὰ κατὰ τὴν Ἰνδὴν γυναῖκα ἐν-
τε τῷ ἀρχαίῳ καὶ ἐνθέῳ αὐτῆς μεγαλείῳ ὡς καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ
ἐπαχθεῖ καὶ βαρβάρῳ δουλείᾳ. Ἐκείνην, ἦν οἱ ἡμέτεροι ἱστο-
ρικοὶ ἀγνωμόνως παρεῖδον, ἐνῶ βίβλους ὄλας ἀφιέρωσαν εἰς
περιγραφὴν τῶν ἐλεφάντων καὶ ἵππων καὶ πτηνῶν καὶ μυρ-
μήκων καὶ δένδρων γιγαντιαίων καὶ θάμνων καὶ φυτῶν καὶ
ἀνθῶν σου (*).

Τὴν καλὴν καὶ γλυκεῖαν νύμφην τῶν ἀγρῶν σου, ἐν τῷ
προσώπῳ τῆς ὁποίας ἡ γόνιμος καὶ μεγαλοφυῆς εἰς φιλοσο-
φικὰς καὶ θρησκευτικὰς συλλήψεις φαντασίαν τῶν ποιητῶν σου,
διετύπωσε τὴν πρώτην περὶ θεοότητος ἰδέαν. Τὴν Ἰνδὴν γυ-
ναῖκα, ἥτις ἐπέπνευσε τὸν ἀθάνατον ψάλτην τῶν ἠρωϊκῶν χρό-
νων σου, τὸν ταμόντα τὴν μεγάλην τῆς ἐποποιίας ὁδόν, ἦν
μετὰ πάροδον χρόνων ὁ ἡμέτερος Ὀμηρὸς ἠκολούθησεν. Ἐκεί-
νην, ἦν οἱ δικασμότατοι τῶν φιλοσόφων σου ἀπεκάλεσαν μη-
τέρα θεῶν καὶ ἀνθρώπων, καὶ ἥτις ἐγένετο πιστὴ σύμβουλος
καὶ ἀγνή σύντροφος, διακινδυνεύσασα πάντοτε καὶ τὴν εὐτυ-
χίαν τῆς καὶ τὴν ζωὴν τῆς ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ εὐδαιμονίας
τῶν φιλάτων τῆς.

* Ἄνοιξον ἡμῖν τὰς θύρας τοῦ Ἰνδικοῦ Πανθέου σου, τὴν

(*) Ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Στράβων καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης μόλις
ὀλίγας γραμμάς ἀφιερῶσι περὶ γυναικός.

ὁδὸν τῶν ἐνδόξων πεδίων σου, ἐν οἷς ὁ ἠρωϊσμός, ἡ αὐταπά-
ρησις καὶ ὁ ἔρωσ πρωτοστατούσης τῆς γυναικός, διεξάγουσι τὸν
περὶ τῶν ὄλων ἀγῶνα! Ἐπίτρεψον ὅπως ἀντλήσωμεν ἐν τῇ
ἀγῆρῳ καὶ ἀθανάτῳ ἐποποιίᾳ σου, ἐν ταῖς μελέταις ἐπὶ
τῶν διαφόρων ἐπιγραφῶν τῶν ἀρχαίων μνημείων σου, ἐν τοῖς
ἱεραῖς τοῦ Βέδα βίβλοις, ἐν ταῖς μεταφράσεσι τῶν περιωθέν-
των θρησκευτικῶν καὶ φιλοσοφικῶν κειμηλίων σου, ἐν αὐτῇ τῇ
Ἱστορίᾳ σου πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὸν βίον τῶν θυγατέ-
ρων σου.

(Ἐκ τοῦ Δ'. τεύχους τῆς Ἱστορίας τῆς Γυναικός.)

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΑΛΟΥΧΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΣΑΣ

Ἀναγνωρίζεται γενικῶς, ὅτι τὸ παιδίον χαίρει ἄκραν ὑγείαν,
εἴνε εὐρωστον καὶ προξενεῖ ὀλιγωτέραν ἀνυσοχίαν, ὅταν τρέφεται
διὰ τοῦ μητρικοῦ γάλακτος ἢ ἐν ἀνάγκῃ δι' ἐκείνου τῆς τροφῆς.

Ἀλλὰ πολλάκις συμβαίνει νὰ προστρέχωμεν εἰς ἄλλην τροφήν,
ἐπιβαλλομένου τούτου ὑπὸ ἐιδικῶν περιστάσεων· τότε δὲ πρέπει νὰ
καταβάλληται μεγίστη προσοχὴ πρὸς ἐκλογὴν τῆς ἀντικαταστήσου-
σης τὸ γάλα τροφῆς. Ποσάκις τῷ ὄντι δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν κακὴν
διατροφήν ἡ ἀθυμίᾳ τῶν παιδίων! Ἡ μήτηρ, ὑπεκίουσα εἰς συμ-
βουλάς, φίλων οἵτινες κακῶς ἢ ἀδικαιολόγητως τῇ συνιστῶσι τοῦτο ἢ
ἐκείνη ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῆς βιάσκει τὸ μικρὸν τῆς.

Διὰ τοῦτο αὕτη δέον νὰ μὴ παραδεχθῇ ὡς τακτικὴν τροφήν εἰμὴ
ἐκείνην ἣν δοκιμάσῃ ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας τοῦλάχιστον, ἀρκεῖ εἰς
τὸ διάστημα αὐτὸ νὰ μὴ παρατηρήσῃ καταφανῆ σημεῖα τῆς βλα-
βερᾶς ἐπιρροῆς τῆς ἐν δοκιμῇ τροφῆς. Ἀληθῶς δ' εἰπεῖν, μόνον μετὰ
πάροδον ἰδομαθῶν δύναται τις νὰ διακρίνῃ τὸ εὐάριστον ἀπο-
τέλεσμα.

Ποσάκις παιδία εὐτραφεῖ, δὲν εἶνε ἰσχυρὰς κράσεως καὶ ὑγιῆ,
ἐνῶ τούναντιον ἄλλα μὴ ἔχοντα τοὺς φαινομενικοὺς τῆς εὐεξίας
θροῦς περιβάλλονται ὑπὸ μᾶλλον ἐσφιγμένον σαρκῶν καὶ δυνατωτέ-
ρων μυῶνων. Ἐκαστον παιδίον εἶνε ἰδιαιτέρως ὑπαρξίς, ἀπαιτοῦσα
ἴδιον τρόπον φυσικῆς καὶ ἠθικῆς ἀνατροφῆς. Ἡ τροφή ἄλλως τε
ἤτις δύναται νὰ ὠφελήσῃ ἐν παιδίῳ, ἐνδεχόμενον νὰ βλάψῃ ἐν ἄλλῳ.

Ὅθεν δέον νὰ σπουδάζῃ τις τινας ἐκ τῶν ἐν χρήσει τροφῶν,
λαμβανομένης ὑπ' ὕψει καὶ τῆς ὥρας τοῦ ἔτους, οὕτω δὲ ἡ μήτηρ
ἐκ τῶν ἐνδείξεων ἃς θὰ λάβῃ ἐξέρχεται τῆς ἀμφιβολίας εἰς ἣν ἐπὶ
τοῦ ὑποκειμένου τούτου εὐρίσκειται.

Ἐνίοτε, ἐν μέρος γάλακτος βόδης μετὰ δύο μερῶν ὕδατος, ἀναμι-
γνυομένης καὶ μικρᾶς ποσότητος ζαχαρώσεως, παρέχει εὐχάριστα
ἀποτελέσματα. Καθ' ὅσον δὲ τὸ παιδίον λαμβάνει ἀνάγκην περισσο-
τέρας τροφῆς, κατὰ τοσοῦτον ἐλαττοῦται τὸ ὕδωρ, μέχρις οὗ τὸ γάλα
νὰ δίδεται ἀμιγές.

Καὶ τὸ συμπεσκευωμένον γάλα εἶνε καλόν.

Γίνεται ἐπίσης χρήσις πτισάνης (κριθῆς) καὶ γάλακτος εἰς ἴσας
δόσεις, ἢ σμιδάλεως βρώμης λίαν ἐλαφροῦ, ἐντὸς ἐνός ἢ δύο με-
ρῶν γάλακτος.

Πλὴν, ἐὰν τὸ τελευταῖον τοῦτο μίγμα εἶνε πολὺ κινητικόν, δια-
κόπτεται. Ἡ σμιδάλις (ἢ ξεφλουδισμένον γέννημα) πρέπει νὰ βράξῃ
ἐπὶ δύο ὥρας, εἶνε δὲ προτιμότερον καθ' ἑκάστην νὰ κατασκευά-
ζῃται τοιαύτη, ἀποριπτομένης τῆς τυχόν ἐναπομεινάσης ἀπὸ τῆς
προτεροίας.

Κατόπιν ἔρχονται τὰ γαλακτοῦχα ἄλευρα. Προπαρασκευαζόμενα
ταῦτα, εἶνε καλλίτερον νὰ μένωσιν ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τοῦ πυρὸς, διότι
τὰ πλείστα ἐξ αὐτῶν ἀπαιτοῦσι πλείονα χρόνον ἢ ὅσος ἐνδείκνυται
εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς.

Πολλοὶ ἰατροὶ καὶ τροφῶν ὑποστηρίζουσιν ὡς πρὸς τὸ γάλα ὅτι
καλλίον τοῦτο νὰ προέρχῃται ἐξ ἐνός καλοῦ βουστασίου ἢ ἐκ μίαις
μόνης βόδης. Ἰδοὺ δὲ ἡ κρίσις των. Σπανίως ἢ βούς ἐπιβλέπεται διη-
νεκῶς ὑπὸ τοῦ κυρίου τῆς· ὅθεν προκρίττερον τὸ παρὰ πολλῶν ἀμι-
-

γόμενον γάλα, ὅτε ἡ κακὴ ποιότης, ἂν ὑπάρχῃ, ἐξουδετερῶται ὑπὸ
τοῦ πλεονάζοντος τῆς καλῆς ποιότητος.

Ἐὰν τὸ παιδίον ἐμῆ πεπηγμένον γάλα, δὲν εἶναι ἀπόδειξις τοῦ ἀ-
καταλλήλου τῆς τροφῆς. Ἐὰν μάλιστα τὸ τοιοῦτο γάλα ἐξέρχεται
οὐχὶ ζυμωμένον, εἶνε βέβαιον ὅτι δὲν ἐχωνεύθη. Ἐπομένως τὸ κα-
κὸν προέρχεται ἐκ κακῆς λειτουργίας τοῦ στομάχου.

Εἰς ἐκ τῶν πρωτίτων ὄρων τῆς τεχνικῆς γαλακτοτροφίας εἶνε
ἡ χρῆσις δύο ρωγοβυζίων, διατηρουμένων ἐν ἀμείπτῳ καταστάσει
καὶ ἀντὶ μακρῶν ἀκαθάρτων σωλήνων, καλὸν νὰ γίνηται χρῆ-
σις στομίων ἐκ μέλανος κόμμεος (καουτσούκ) τιθεμένων εἰς
τὸν λαίμῳ τοῦ ρωγοβυζίου. Διατηροῦνται δὲ καθαρὰ πλυόμενα ἐντὸς
σκεύους μετὰ ψυχροῦ ὕδατος, εἰς ὃ προσθετὸν μικρὰν δόσιν σόδας,
καὶ ἐν οἷς νὰ μένωσιν ἐφ' ὅσον θεωρεῖται τοῦτο ἀναγκαῖον. Ἐπίσης
ἡ φιάλη ἀφοῦ θερμανθῇ καλῶς, πληροῦται ψυχροῦ ὕδατος μετὰ σόδας
καὶ τίθεται κατὰ μέρος. Ἐὰν τὸ γάλα ζυμώσῃ εἰς τὰ ρωγοβύζια,
ὀλίγος πάχος μιγνόμενος ἐν τῷ ὕδατι ἢ κάλιον λευκὴ ἕμμος καθα-
ρίζουσιν αὐτὰ ἐντελῶς.

Ἡ διακοπὴ τῆς τροφῆς δέον νὰ εἶνε κανονικὴ καὶ ὄχι συχρῆ.
Ἀδύνατον παιδίον δὲν δύναται διὰ μίαν νὰ λημβάνῃ ὅσην τροφήν
πρέπει. Ἐπὶ καλῶς ἐχόντων παιδίων ἡ γαλούχησις δύναται νὰ γίνῃ-
ται ἀνὰ δύο ὥρας, ἐπὶ τρεῖς δὲ μῆνας δύο ἕως δύο καὶ ἡμίσειαι ὥραι
δέον νὰ παρέρχωνται δι' ἑκάστην γαλούχησιν. Ἰδίως θύμος ἀξιοσύ-
στατος εἶνε ἡ ταυτόχρονος πάντοτε διακοπὴ τῆς γαλούχησεως,
ἐκτὸς ἐὰν τὸ παιδίον συμβῇ νὰ κοιμᾶται κατὰ τὴν κεκαυνομένην
ταύτην τῆς γαλακτοτροφίας ὥραν. Οὐδέποτε πρέπει νὰ ταρασσηται ὁ
ὑπνος τοῦ παιδίου εἴτε πρὸς ρόφῃσιν γάλακτος εἴτε πρὸς δόσιν φαρ-
μάκου.

Μὴ φοβηθῆτε ἐὰν μετὰ τινων μηνῶν ἀποτελεσματικὴν ἀποδο-
χὴν τροφῆς τινος, τὸ παιδίον ἀρνηται αὐτὴν ἐπὶ πλέον. Τοῦτο ἀπο-
δοτέον εἰς τὴν μονοτονίαν τοῦ αὐτοῦ εἴδους τῆς τροφῆς.

Ὁδοιπορεῖα.

Μόλις φυῶσιν οἱ ὀδόντες δύναται νὰ γείνη μεταβολὴ τις εἰς τὴν
τροφὴν μετὰ εὐάριστων συνεπειῶν. Κατ' ἀρχὰς δοθῆτω ἄρτος μετὰ
γάλακτος, ἔπειτα ἄλευρον ἀραβοσίτου ἐν βεβρασμένῳ γάλακτι ἅπαξ
τῆς ἡμέρας. Κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν νέων ὀδόντων ὁ κρόκος ὡσὺ
βρασμένου καὶ κύμβη βεβρασμένου ἀραβοσίτου τὴν πρώτην, ποτῆριον
γάλακτος κατὰ τὰς ἑνδεκά, κύμβη ἄρτου μετὰ γάλακτος τὴν μεσημ-
βρίαν καὶ ἕτερον ποτῆριον γάλακτος τὸ ἑσπέρας.

Εἰς τοὺς δεκαπέντε μῆνας, χάριν ποικιλίας, ἃς χορηγῆται κύμ-
βη ἐλαφροῦ ζωμοῦ, μὲ βούτημα ἢ ὄχι, ἀντὶ τοῦ μετ' ἄρτου γάλα-
κτος. Ἐπίσης δὲν βλάπτουσιν ὠριμοὶ τινας καρποὶ, πλακούντιόν τι
ἐξ ὀρυζῆς, ὡς μὲ γάλα κτλ. εἰς μικρὰς δόσεις. Πρὸ πάντων ἀποφεύ-
γετε νὰ δίδετε εἰς τὰ παιδία νὰ δοκιμάζωσι διάφορα φαγώσιμα, διότι
οὕτω πως προκαλεῖται ἡ ὄρεξις ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, καὶ διατρέχετε καὶ
τὸν κίνδυνον νὰ φέρητε εἰς ἀταξίαν τὸν στόμαχόν του καὶ νὰ βλά-
ψητε τὰ πεπτικὰ ὄργανα.

Ἐπὶ τέλους προσέχετε εἰς τὸν ἀπογαλακτισμὸν ὅστις δὲν πρέπει
νὰ γίνεται προῶτως ἄτε ἔχων σοβαρὰς τὰς συνεπείας.

Τὸ παιδίον ἀποκοπτόμενον φαίνεται πολλάκις εὐ ἔχον, ἐνῶ οἱ
μῆς αὐτοῦ εἶναι ἀνίσχυροι καὶ τὰ δατὰ δὲν ἀποσκληρύνονται ἐγ-
καίρως. Προσπαθεῖ τὸ παιδίον νὰ βαδίσῃ καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ κάμ-
πτονται, οὕτω δὲ παράγεται ἡ ραχίτις. (ραχιτισμός). Ἐκ πειραμά-
των ἐπὶ ζῶων γενομένων, ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἀσθένεια αὕτη καταλαμ-
βάνει τὰ κακῶς διαιτώμενα ὄντα. Ὡς πρὸς τὰ παιδία αἱ ἀμυλώδεις
καὶ κρεατώδεις οὐσίαι, ἐν ᾧ καιρῷ μόνον τὸ γάλα δρίζεται ὑπὸ τῆς
φύσεως ὡς ἡ προσφῆς δι' αὐτὰ τροφή, προξενοῦσι τὰ αὐτὰ φαινό-
μενα. Ἐνισχυομένων τῶν ὀδόντων, ἐκρέει ὑγρὸν ἰκανόν νὰ συντελῇ
εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς πέψεως, ὅπερ εἶναι σημεῖον ὅτι ἡμποροῦν
νὰ παρέχωνται πρὸς μείωσιν τροφαί.

Παρίσιον

Μαρία Πιερ ἱατρός.

Η ΜΗΤΗΡ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΗ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗΝ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΗΣ

Η ανατροφή του υιού απαιτεί φροντίδας και παιδαγωγικήν ικανότητα ου την τυχοῦσαν. Η αναλαμβάνουσα την ανατροφήν του υιού της μήτηρ οφείλει να θυσιάσῃ εἰς τὴν εὐγενῆ ταύτην ἐνασχόλησιν πάσας τὰς διασκεδάσεις, τὰς κοινωνικὰς ἀπαιτήσεις, νὰ ἀρνηθῆ ἐν μιᾷ λέξει τὸν κόσμον, ἑαυτὴν καὶ τοὺς φίλους τῆς χάριν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ υιού της. Τὰ λεγόμενα ὑπὸ τῶν φίλων ἐνδεχόμενα νὰ ἀντικεινται πρὸς τὴν διδασκαλίαν. Ὅφείλει λοιπὸν νὰ ἐπιτηρῆ ἀγρυπνὸς τὴν ἀνατροφήν τῶν φίλων. Ἡ αὐθάδεια τῶν ὑπηρετῶν δύναται νὰ βλάψῃ τὸ ἔργον της. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐπιβλέπῃ αὐστηρῶς τοὺς ὑπηρετάς. Διήγημα εὐτράπελον, λέξις τολμηρὰ τοῦ συζύγου ἀρκεῖ, ἵνα καταστρέψῃ ἐν μιᾷ στιγμῇ τοὺς καρποὺς εἰκοσάδος ὄλης ἡθικῶν διηγήσεων καὶ μαθημάτων. Ὅφείλει νὰ συγκρατῆ τὸν σύζυγον. Ἡ μήτηρ δὲν ἔχει πλέον τὸ δικαίωμα νὰ ᾔνη ματαίᾳ, φιλάρεσκος, ἰδιότροπος, διότι ἀποτελεῖ ζῶν μάθημα διὰ τὸν υἱὸν της, καὶ ἵνα ἀναλάβῃ τὴν ἀνατροφήν ἐκείνου οφείλει νὰ ἀρχίσῃ ἐκ νέου τὴν ἰδικήν της.

Ἡ αὐστηρὰ αὕτη ἀλλὰ δικαία ἐκθεσις τῶν καθηκόντων ἕως θεωρηθῆ ὡς σχολαστικισμὸς παρὰ τῶν ἐπιπλάστου καὶ ἐπιδεικτικῆς μόνον ἀνατροφῆς κυριῶν, αἵτινες ἀποδέχονται τὸν τίτλον τῆς μητρότητος ὡς στολισμὸν πολυτελείας ὑπὸ τὴν θεωρητικὴν καὶ ποιητικὴν μόνον ἰδιότητά του. Αὗται νομίζουσι ὅτι ἀνατρέφουσι τοὺς υἱούς των, ὡς νομίζουσι ὅτι τοὺς τρέφουσι ἀγοράζουσαι αὐτοὺς θήλαστρον ἢ μισθοῦσαι τροφόν. Ἐκλέγουσι διδάσκαλον—τοῦ ὁποίου τὰς γνώσεις ἢ τὸ σύστημα ἀδυνατοῦσι νὰ ἐξελέγξωσι—πληρώνουσι αὐτὸν κατὰ μῆνα δι' ὀρισμένον ἀριθμὸν μαθημάτων, καὶ με ἥσυχον συνείδησιν ἐπιβίδονται εἰς τὸν μάταιον καὶ ἀσκοπον βίον των. Τὴν ἐσπέραν καθ' ἣν ὦραν ὁ παῖς εἶνε ἐσκυμμένος ἐπὶ τοῦ βιβλίου του ἢ θύρα ἀνοίγεται καὶ θροῦς ἐσθῆτων μεταξίνων καὶ πνοὴ ἀέρος ἀρωματισμένου πληροῖ τὸ μονωτήριον τοῦ μικροῦ. Εἶνε ἡ μήτηρ ἥτις ἐξωμος, ἀνθοστεφής, πρὶν μεταβῆ εἰς τὸν χορὸν, ἔρχεται νὰ ἀσπασθῆ τὸν υἱὸν της.—Μελέτησε καλὰ τὰ μαθήματά σου, παιδί μου, λέγει, ἀπομακρυνομένη ἐν σπουδῇ καὶ ἀφήνουσα εἰς τὴν ἐκπληκτον τοῦ μικροῦ ψυχὴν τὴν δυσάρμοστον εἰκόνα τῆς μητρὸς εἰς τὸν χορὸν καὶ τοῦ τέκνου ἐν τῷ οἴκῳ.

Εὐτυχῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν μητέρων τῆς κατηγορίας ταύτης εἶνε ἐλάχιστος. Ἀνὰ πᾶσαν δ' ἡμέραν καὶ ὦραν βλέπομεν μητέρας ἀφοσιουμένας ὀλοψύχως εἰς τὴν ἀνατροφήν τῶν τέκνων των. Βεβαίως ἡ ἀνάπτυξις τῆς γυναικὸς παρ' ἡμῖν εἶναι τὸσον περιωρισμένη, ὥστε ἀποβαίνει σχεδὸν ἀδύνατος ἡ διδασκαλία τῆς μητρὸς μετὰ τὸ δωδέκατον ἰδίᾳ ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἄλλ' ἀντὶ νὰ κλεισθῇ τὸ τέκνον της εἰς ἐκπαιδευτήριόν τι, ἀντὶ νὰ ἐμπιστευθῇ συγχρόνως τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νοῦ καὶ τὴν διάπλασιν τοῦ ἤθους εἰς ἀνθρώπους ξένους καὶ μισθωτοὺς, ἐπιφυλάσσει τὴν ἡθικὴν διάπλασιν δι' ἑαυτήν, ἐπιβλέπουσα συγχρόνως εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ προσφιλοῦς τέκνου.

Διὰ τὴν πλήρη λοιπὸν καὶ ἐντελῆ τοῦ υιού ἀνάπτυξιν ἀπὸ τῆς δωδεκαετοῦς ἰδίᾳ ἡλικίας ἀπαιτοῦνται δύο παράγοντες· ἡ μήτηρ καὶ τὸ σχολεῖον. Ἡ μήτηρ θέτει τὰς βάσεις καὶ προετοιμάζει τὴν εἰς τὸ σχολεῖον φέρουσαν ὁδόν. Τὸ σχολεῖον ἀγαπᾶται παρὰ τοῦ μικροῦ, οὗτινος πρῶτος διδάσκαλος ἐγένετο

ἡ μήτηρ, ἀκριβῶς διότι ἡ πρώτη αὕτη διδάσκαλος μετεχειρίσθη τὴν τρυφερὰν ἀγάπην της ὡς τὴν καλλιτέραν μέθοδον τῆς διδασκαλίας. Δὲν δύναται νὰ διδάξῃ τὸν υἱὸν σου, διότι δὲν με ἀγαπᾷ, εἶπε περὶ ὁ μέγας φιλόσοφος Σωκράτης πρὸ τὸν ἀναθέσαντα αὐτῷ τὴν ἀνατροφήν τοῦ υιού του ξένον. Διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ ἔχουσι πάντες κοινὸν διδάξῃ χωρὶς νὰ ἀγαπᾷ ὁμοιάζει πρὸς τὸν ἐνοικιάζοντα γῆν, ὅπως ἐπ' αὐτῆς σπειρῇ. Δὲν ζητεῖ νὰ καταστήσῃ τὴν γῆν πλουσιωτέραν, ἀλλὰ νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῆ πλεοίτερον. Ἐνῷ ὅστις ἀγαπᾷ, ὁμοιάζει πρὸς ἰδιοκτήτην ἀγροῦ, ὅστις συναθροίζει πανταχόθεν ὅ,τι δυναθῆ νὰ πλουτίσῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης του.

Ὁ Σωκράτης διὰ τῶν μεγαλοφυῶν τούτων λέξεων συνηγόρει ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ τῶν μητέρων, ἀποδεικνύων τὴν πανίσχυρον ἐπίδοσιν τῆς μητρὸς ἐπὶ τῆς πνευματικῆς τοῦ υιού ἀναπτύξεως. Πλέον ἢ ἀπαξ ἐλέχθη, ὅτι οἱ μεγάλοι καὶ ἐνδοξοὶ ἄνδρες οφείλουσι τὸ πᾶν εἰς τὰς μητέρας των. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, Βασίλειος ὁ Θεολόγος, ὁ Σχίλλερ, ὁ Λαμαρτίνος καὶ τόσοι ἄλλοι παρίστανται ὡς ἀδιαφιλονίκητα περαιοῦντα τῆς ἀληθείας ταύτης. Ἀλλὰ μήπως αἱ μητέρες τούτων ἐγένοντο καὶ διδάσκαλοι των εἰς τὴν ρητορικὴν, τὴν θεολογίαν, τὴν ποίησιν ἢ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας; Βεβαίως ὄχι. Εἶχον μόνον ἐνσταλάξει ἐν αὐτοῖς τὴν γυναικεῖαν ἐκείνην ἀγγελικὴν ψυχὴν, ἄνευ τῆς ὁποίας μεγάλοι ἄνδρες δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξωσι. Κάτοχοι στοιχειώδους πλὴν ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως, ἔθικαν τὰς πρώτας βάσεις τῆς πνευματικῆς αὐτῶν ἀγωγῆς, παρηκολούθησαν μετ' ἐπιμονῆς αὐτοὺς εἰς πάσας τὰς περιόδους τῆς πνευματικῆς αὐτῶν προόδου, γλυκαίνουσαι τὰς πικρίας καὶ δυσκολίας τοῦ βίου τῶν τέκνων των διὰ τοῦ μητρικοῦ γάλακτος, ὅπερ οὐδὲν δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ.

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐτελέσθη ἐν τῇ βασιλικῇ ἐπαύλει τῆς Δεκελείας ἡ βάπτισις τοῦ υιού τοῦ Διαδόχου. Μὴ ἐκδοθέντος ἐπισήμου προγράμματος, ἡ τελετὴ αὕτη ἐτελέσθη ἐν στενῷ κύκλῳ, παρισταμένων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, τῶν δὴμάρχων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ἀχαρνῶν καὶ τινῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους. Ἀπὸ τοῦ προδόμου τοῦ νέου ἀνακτόρου, κεκοσμημένου δ' ἀνθέων τῶν Τροπικῶν, ἀνέμενον τὴν ἀφιξίν τοῦ νεογνοῦ ἡ Αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου καὶ ἡ ἑμετέρα Βασίλισσα, φέρουται κρημόχρους ἐσθῆτας, καὶ ἡ μὲν Αὐτοκράτειρα τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Μέλανος Ἀετοῦ, ἡ δὲ Βασίλισσα τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον.

Αἱ πριγκίπισσαι τῆς Πρωσίας Βικτωρία καὶ Μαργαρίτα καὶ ἡ Βασιλόπαις Μαρία, ἔφερον καὶ αἱ τρεῖς λευκὰς ἐσθῆτας, ἐξ ὧν αἱ Γερμανίδες πριγκίπισσαι ἐξώμους γαρνιρισμένας με κιτρινωχρᾶ ἀνθή, ἅτινα προσήρμοζον καλλιτεχνικῶς εἰς τὰς ἐλαφρὰς καὶ χιονώδεις ἐκείνας ἐσθῆτας. Τὴν 11 καὶ 20' π. μ. ἀφίκετο ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ μαῖα κ. Ἐγγάρ κρατοῦσα τὸ νεογνόν, ὅπερ ἐπὶ τῆς εἰσόδου ἐδέξατο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης,

φέρων τὴν μεγάλην ἀρχιερατικὴν στολήν, ἐν τῇ θέσει δὲ ταύτῃ ἀνέγνωσε τὴν προηγουμένην τοῦ μυστηρίου κατήχησιν. Ἀναγνωσθέντων δὲ τῶν εὐχῶν τούτων, εἰσῆλθον πάντες εἰς τὴν αἶθουσαν καὶ ἤρξατο ἀμέσως ἡ τέλεσις τοῦ μυστηρίου, τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως παρισταμένου ὡς ἀναδόχου, καὶ ὡς ἀντιπροσώπου τῶν λοιπῶν ἀναδόχων αὐτοκρατόρων Ρωσίας, Γερμανίας, τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας, τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας κλπ. Τὸ βρέφος ἐκράτει καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ μυστηρίου ἡ κυρία Θεοφάρα, εἶτα ἔλαβεν αὐτὸ γυμνὸν ὁ Μητροπολίτης, ὅστις τὸ ἐβύθισε τρεῖς εἰς τὴν κολυμβήθραν ὀνομάσας αὐτὸ Γεώργιον, αὐτὸ δὲ τὸ ὄνομα μόνον ἐδόθη τὸ βασιλόπαιδι· ἔχρισεν αὐτὸ μετ' Ἀγίου Μύρον καὶ ἐτέλεσε τὴν ἀπόλουσιν, μετ' ἧ παρεδωκε τῷ βασιλεῖ τὸ νεογνόν, ὅπερ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς βαπτίσεως δὲν ἐκλάυσε ποσῶς. Τὸ μυστήριον διήρκεσε περὶ τὴν ὥραν, μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ὁποίου ὁ Διάδοχος ἐδέξατο τὰ συγχαρητήρια τῶν παρισταμένων, ληξάσης τῆς ἐπισήμου ταύτης τελετῆς διὰ γεύματος, παρατεθέντος εἰς πάντας τοὺς κεκλημένους τὴν 2 μμ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἰωάννα Βλαχάλα.—Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἀπεβίωσεν ἡ ἡγουμένη τῶν ἐνταῦθα καλογαριῶν τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Ἰωσήφ. Τὸ ἱερὸν αὐτῆς στάδιον ἐνεκαίνισεν ἐν Ἀφρικῇ, ἐφελκύσασα διὰ τῆς ἀγαθότητος τῆς ψυχῆς της καὶ τῶν ἡθικῶν χαρισμάτων της, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην καὶ αὐτῶν τῶν ἀγγέλων. Ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τριακονταεξαετίας διευθύνουσα τὸ ἱερὸν τῶν καλογαριῶν ἱδρυμα, ἀπηύλασε τοῦ σεβασμοῦ ὅλης τῆς κοινωνίας. Καθ' ὅλον τοῦτο τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα πολλὰ πτωχὰ κοράσια ἰσοπούδασαν καὶ ἀνετρέψαν χριστιανικῶς, καὶ πολλὰ ὄρφανὰ ἀνεύρον ἐν αὐτῇ μητέρα ἀγαθὴν καὶ φιλόστοργον. Πολλὰ τῶν διακρινομένων παρ' ἡμῖν δεσποινῶν εἰς τὸ παρ' αὐτῆς διευθυνόμενον ἱδρυμα οφείλου τὴν ἕξοχον ἀνατροφήν των. Ὅτι δὲ κατ' ἕξοχον διέκρινε αὐτὴν εἶνε τὸ ὑψηλὸν χριστιανικὸν φρόνημα, οὐ ἐνεφορεῖτο, μεριμνῶσα μετὰ ζήλου ὅπως καὶ τῶν ὀρθοδόξων κορασιῶν ἡ ὀρθοδοξικὴ ἀνατροφή γένηται ἐν βλῆ τῇ αὐστηρότητι κατὰ τὸ ἡμέτερον δόγμα.

2 - ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 2

PIERRE DECOYRCELLE ΓΑΜΟΣ ΕΝ ΦΥΛΑΚῃ ΜΕΡΟΣ Α΄

Ὁ Ροβέρτος εἶνε ἀληθῶς ὁ στενωτέρος καὶ ἀρχαιότερος φίλος μου, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος. Ἐμεγαλώσαμεν ὁ εἰς παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἄλλου τὸν ἀγαπᾷ ὡς ἀδελφόν καὶ ἔχω πεποίθησιν ὅτι μοι ἀναποδέδει τὴν ἀφοσίωσιν ταύτην. Ἄλλ' ὡς γνωρίζετε, εἶνε αὐτῆς, καὶ καθ' ὅν χρόνον ἐγὼ ἔπασχον, αὐτὸς διέπλεε τὰς θαλάσσας τῆς Κίνας. Τὸν εἶδον ἐξ ἡμῶν βραδύτερον. Μεταβαίνων εἰς Παναμᾶ ὡς εἰδικὸς τοῦ ὑπουργείου ἀπεσταλμένος, με ἐπεσκέσθη εἰς Οὐασίγκτων, ἔνθα εἶχον ἤδη ἐγκλιματισθῆ. Οἱ Γερμανοὶ εἶχον κινήσει τὸν πατριωτικὸν ζήλόν μου. Δὲν ἄγνωστε βεβαίως τὴν ἀπὸ δεκαετίας σπουδαιοτάτην ἀποικιακὴν κίνησιν τῶν Γερμανῶν εἰς Ἀμερικὴν. Ὅπουδῆποτε καὶ ἂν στρέψῃ τις τὸ βλέμμα, ἀπαντᾷ ἐργοστάσια Γερμανῶν, οἵτινες ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἶδους ἐπιχειρήσεις,

Ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία, ἐκτιμῶσα τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας, ἅς καθ' ὅλον τὸν βίον της, ἤτοι ἐπὶ πενήτηντα δύο ἔτη παρέσχεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, πολλάκις ἐπέδειξε πρὸς αὐτὴν τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς εὐαρέσκειαν.

Ἡ ἡρωϊκὸς Αἰγίον—Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν μᾶς παρέχεται εὐκαιρία ν' ἀναγράψωμεν ἡρωϊσμὸν γυναικῶν. Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἡ σύζυγος τοῦ ἐν Αἰγίῳ σταθμάρχου τοῦ σιδηροδρόμου ἔσωσεν τρεῖς παῖδας, οἵτινες ἐπιβαίνοντες σαθρὰς λέμβου ἐκινδύνευσαν νὰ πνιγῶσι, βυθισθείσης τῆς λέμβου καὶ καταποντισθέντων τῶν παιδιῶν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. Ἡ ἡρωὶς αὕτη, ριφθεῖσα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κολυμβῶσα, ἔσωσεν αὐτὰ ἀπὸ βεβαίου θανάτου.

Πρὸ τίνος εἴχομεν θύμιον ἡρωισμόν νεάνιδος ἐν Κερκυρᾷ με κίνδυνον τῆς ἰδίας ζωῆς της διασωσάσης ἀπὸ τοῦ βάθους φρέατος ἕτερον παιδίον. Εἶνε καιρὸς πλέον νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος τις, ὅπως παρέχεται ἡθικὴ τις ἀμοιβὴ εἰς τοιαύτας γενναίας πράξεις.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Αἱ παραστάσεις ἐν τῷ Θεάτρῳ τοῦ Παραδείσου ἐξακολουθοῦσι διεξαγόμεναι μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε ἐπιτυχίας.

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἀνεβιδάσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς μετὰ μοναδικῆς ἐπιτυχίας, τὸ ὠραῖον καὶ διδακτικὸν δράμα Ληστής Φιλόσοφος τοῦ Γάλλου συγγραφέως Πιά κατ' ἐπιτυχῇ μετάφρασιν τοῦ δικηγόρου κ. Ν. Λάσκαρη. Ἐπίσης ἡ Μοσχομάγχα τῶν Παρισίων, ἐν ἣ ἡ ὑποκριθεῖσα τὸ πρόσωπον τοῦ ἥρωος Μοσχομάγχα κ. Ἀρνωτάκη, ἤρατο ἀληθῆ θρίαμβον. Καὶ ἐνῷ πολὺς καθ' ἐκάστην γίνεται λόγος ἐν τῷ τύπῳ καὶ ἀπειρα πλέονται ἐγκώμια εἰς τοὺς ἄνδρας ἡθοποιούς, σπανιώτατα ἵνα μὴ εἴπωμεν διόλου, γίνεται μνεῖα καὶ περὶ τῶν γυναικῶν, ἅι ἐν γένει ἢ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τέχνης, φυσικὴ ἀφέλεια καὶ χάρις χαρακτηρίζει.

ΑΛΛΗΛΟΥΡΓΙΑ

Καν Γ. Σ. Βῶλον. Ζητηθέντα φύλλα ἀποστέλλονται.—Καν Αἰ. Κ. Βιτώλια. Ἐνεγράφητε ὑπὸ νέαν διεύθυνσίν σας.—Κον

καὶ αὐτὰς ἔτι αἵτινες φαίνονται ἀντικείμεναι πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν χαρακτῆρά των. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν οἱ Γερμανοὶ ἄποικοι ἦσαν ἀάριθμοι, σήμερον δὲ ἀποτελοῦσι τάγματα βλα καὶ αὔριον θὰ εἶνε λεγεῶν.

Τοὺς εὐρον λοιπὸν ἐγκατεστημένους εἰς τὰ περίχωρα τῆς Οὐασίγκτων καὶ καταπολεμουντας ἰσχυρῶς τὴν τε ἐγγύριον καὶ ξένην βιομηχανίαν. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς τελευταίας ταύτης ἐτάσσετο ἐργοστάσιον μεταξωτῶν, διευθυνόμενον παρ' ἐνὸς τῶν συμπατριωτῶν μας, τοῦ κ. Μ. Ραμελέν.

—Ἐ! ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τρυφερὸν ζήτημα, εἶπεν ὁ Γουσταῦος, πληρῶν τὸ ποτήριόν του καμπανίτου.

—Ὁ κ. Ραμελέν, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἰάκωβος, εἶχεν ἄλλοτε μέγα ἐργοστάσιον εἰς Λυών. Ἀλλὰ φοβηθεὶς τὸν τρομερὸν ἐν Γαλλίᾳ βιομηχανικὸν συναγωνισμόν, ἐσκέφθη νὰ μεταφέρῃ τὸ ἐργοστάσιόν του εἰς Ἀμερικὴν, ἔνθα τοιαύτης τυγχάνουσι φήμης τὰ μεταξωτὰ προϊόντα τῆς Λυών. Ἡ ἐπιχειρήσις του ἐπέτυχε θαυμασίως.

Ἀλλὰ τὸ ἄγρυπνον ὄμμα τῶν Γερμανῶν ὑπέβλεπε τὰς προόδους τοῦ νέου ἐργοστασίου. Μετ' οὐ πολὺ νέον γερμανικὸν ἐργοστάσιον ἱδρυθέν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ ἐκτελοῦν ἐργασίας πολὺ ὑποδεστέρας, ἀλλὰ καὶ πολὺ εὐθνοτέρας, ἀπέσπασε τὴν πελατεῖαν τοῦ συμπατριώτου μας, ἥτις ἄλλως τε ἀπέβλεπε μᾶλλον εἰς τὸ ποσὸν ὅπερ ἔδιδεν ἢ εἰς τὸ ποιὸν τῶν ὑφασμάτων, ἅτινα ἐλάμβανε.

Ν. Γ. Κων)π ο λ ι ν. Ζητηθέντα φύλλα αποστέλλονται ως και φύλλον Κας Β. Κ. — Καν Ε. Π. Τσαγγαράδαν. Θά σās απαντήση ή κ. Παρρέν ήτις άρικνεΐται έντός της έβδομάδος.— Κον Α. Α. Γύθειον. Έπιστολή σας έλήφθη συμμορφούμεθα όδηγίαις σας.— Κον Κ. Α. Πάτρας. Χρήματα έλήφθησαν. Εύχαριστούμεν.— Καν Μ. Ρ. Καλάμας. Έλήφθησαν. Εύχαριστούμεν.— Κους Σ. Σ. Δαρδανέλια. Π. Σ. Άλεξάνδρεια. Π. Ι. Άδαπαζάριον. Έπαναλαμβάνομεν ότι τό φύλλον είχε διακοπή επί 4 έβδομάδας, ένεκεν της αναχωρήσεως της κ. Παρρέν. τούτο είχε γνωστοποιηθή διά του τελευταίου πρό της διακοπής φύλλου 171. Κον Δ. Μ. Χύον. Συμμορφούμεθα όδηγίαις σας. Άπορούμεν πώς δέν έλήφθη Δ'. τεύχος 'Ιστορίας Γεναικός.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ζωμός γευστικώτατος. Καθουρδίσαιτε ποσότητά τινα φαρίνης στεγνής έντός δοχείου. Ρίψαιτε αυτήν θερμήν εις δοχείον πλήρες γάλακτος άνακατώνουσαι κατά την ανάμειξιν. Προσθέσαιτε ψιλήν ζάχαριν και κανέλαν. Άφήσαιτε την νά βράση μετά του γάλακτος, άναμιγνύουσαι διαρκώς αυτήν. Πρίν ή σερβίρετε κτυπήσαιτε κίτρινα ώων και ρίψαιτε έντός του γευστικώτατου τούτου ζωμού, όστις υπό πΐσαν έποψιν άναπληροΐ τόν του κρέατος.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατά της αίμορραγίας των ούλων. 5 δρ. άμερικανικής έλάτης, 5 δρ. καρούφυλλον, 1 1/2 δρ. πυρέθρου (είδους χαμαιμηλού), 1 1/2 δρ. μοσχοκαρύων 10 σταγόνας έλαίου λιθανωτιδός ίσην ποσότητα έλαίου περγαμηνού. Ταύτα πάντα άνομιγνύετε έντός δοχείου έρμητικώς κεκλεισμένου και άφίνετε επί ένα μήνα, ταράττουσαι αυτό από καιρού εις καιρόν.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΟΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Τό πρακτικώτατον τούτο και εύεργετικόν διά πΐσαν Έλληνίδα κόρην σχολείον της κοιτικής και ραπτικής ήρξατο εργαζόμενον. Έντός όλίγου δέ θα φανώσι τή εύεργετικά αυτόν διά πΐσαν οίκογένειαν άποτελέσματα.

Η κ. Μπενάουερ διευθύντρια αυτού, διδάσκει τά θεωρητικά και πρακτικά της μαθήματα μετά μεσημβρίαν. Όδός Αγίου Μάκου αρ. 4.

Ο κ. Ραμελέν έπολέμησε βήμα πρός βήμα ως καλός Γάλλος και νοήμων βιομηχάνος ήπου ήτο. Όταν έφθασα εις Ούασινγκτων, ή πΐλη των δύο εργοστασιαρχών είχαν έξιχθή εις τό άπροχώρητον. Θεατής των καθημερινών αγώνων του συμπατριώτου μας, προθυμοποιηθείς νά πειράσχω αυτόν μικράς τινας εκδουλεύσεις, δέν ήγγησα νά συνδεδώ μετ' αυτού διά στενής φίλιας.

Άλλ' οί άνευ άποτελέσματος υπεράνθρωποι αγώνες κατέβαλον την ύγειαν του άτυχοΐς βιομηχάνου. Προσβλήθεις υπό πολυωδύνου νόσου άπέδίσωσεν έντός μηνός.

Δεκαπέντε ήμέρας μετά τό θλιβερόν τούτο γεγονός, δύο πρόσωπα, εις γέρον και μία νεαρά κόρη βαρουπνηθούντες, έπαρουσιάστησαν εις την πρεσβείαν. Ήτο ο άδελφός του Ραμελέν και ή θυγάτηρ του Μαγδαληνή.

— "Ε! έ! διέκοψεν ο Γουσταύος Ξηροδήχων, τέλος πάντων έφθάσαμεν εις την λύσιν.

— Ο κ. Ραμελέν, έξηκολούθησεν ο 'Ιάκωβος, καθ' ήν έποχήν έγκατέλειψε την Γαλλίαν, ίνα δοκιμάση την τύχην του εις Άμερικήν, δέν ήθέλησε νά εκθέση την νεαράν κόρην του εις τους κινδύνους της τύχης. Ήν χάριν αυτής έζήτει νά εξασφαλίση. Τήν έπιστεύθη άναχωρών πρός τόν άδελφόν του, χήρον χωρίς τέκνα, όστις ήγάπα την Μαγδαληνήν ως ιδέαν θυγατέρα του. Όταν δ' ή έδωσις του θανάτου του πατρός της έφθασεν εις Γαλλίαν, ο θεός της

ΥΔΩΡ ΚΟΛΩΝΙΑΣ

ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΤΙΝΗ

Τό ύδωρ της Κολωνίας, τό τόσω αναγκαΐον και διά την καθαριότητα και ύγεινήν του σώματος και διά πΐσαν νευραλγίαν, ιδίαν δέ κεφαλαλγίας, και διά την άποφοράν του ιδρώτος κατέστη άπαραίτητον διά πΐσαν οίκογένειαν της ύγεινής και καθαριότητος εφόδιον.

Ποιότητος άρίστης, και τιμής κατωτέρα, παντός συναγωνισμού, 10 δρ. ή όκά πωλείται εις τό μυροπωλείον Άθανασίου Στινή, όδός Έρμού, αριθ. 7. Οί εκ των έπαρχιών λαμβάνουσιν αυτό άσφαλώς υπό την ιδίαν των διεύθυνσιν, με προσθήκην μιās δρ. διά τās ταχυδρομικάς δαπάνας.

ΕΛΛΗΝΙΣ. Πολλή καλής οίκογενείας άνατραφεΐσα εν μιχ των καλλιτέρων σχολών του Βερολίνου, έχουσα άρίστας συστάσεις προϋπηρεσίας, παρ' ήμών δέ θερμώς συνιστωμένη ζητεί θέσιν οίκοδιδασκάλου. ει δυνατόν, εν τώ έξωτερικώ. Πληροφορείαι παρ' ήμίν.

Τό Βουστάσιον του κ. Γιαγκάκη κείται επί της όδου Παλαιού Φαλήρου (συνοικία Μακρυγιάννη). Πελάται δέ εις αυτό έγγραφονται εις τό γραφεΐον του ιδιοκτήτου, όδός Γεωργίου Σταύρου, αριθ. 6 και εις την οίκίαν αυτού όδός Βουλής αριθ. 3.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ και πάλιν αί κ. κ. συνδρομήτριαι ήμών, ών ή συνδρομή άρχεται από της 1ης Ίανουαρίου και 8ης Μαρτίου, νά άποστείλωσι τό αντίτιμον αυτής. Θα διακόψωμεν μετά λύπης μας τό φύλλον πρός τās μη άνανευσάσας την συνδρομήν των, διότι άδυνατούμεν διά τόσον εύτελές ποσόν νά τηρώμεν άλληλογραφίαν και εκκρομείς λογαριασμούς.

Παρακαλούμεν προσέτι θερμώς εκείνας, αίτινες καθυστέρουσιν εισέτι την συνδρομήν των του λήξαντος έτους 1889, νά άποστείλωσιν αυτήν. Διά τούς άνω άναφερομένους λόγους δέν άποτεινόμεθα πρός αυτάς δι' έπιστολών, άλλ' ούτε επιθυμούμεν νά άναμνήσωμεν αυτάς τούτο διά της άλληλογραφίας μας, της εν τη «Έφημερίδι των Κυριών» δημοσιευμένης, άποδίδουσαι την μέχρι σήμερα καθυστέρησιν εις άμείλιαν μάλλον ή εις έλλειψιν καλής θελήσεως.

Τήν αυτήν παράκλησιν άπευθύνομεν και πρός τούς κ. κ. άνταποκριτάς ήμών τούς καθυστερούντας έτι τās συνδρομάς των.

Τήν αυτήν παράκλησιν άπευθύνομεν και πρός τούς κ. κ. άνταποκριτάς ήμών τούς καθυστερούντας έτι τās συνδρομάς των.

δέν είδίσασε νά έγκαταλείψη τās εργάσις του, ίνα διασχίζων ώκειανούς έλθη και ύπερασπισθή άυτοπροσώπως τό δικαϊον της άνεψίδας του, εν τη λίαν πολυπλόκω και έπιδικω κληρονομία, ήν τη έγκατέλειπεν ο πατήρ της.

Έν τούτοις οί έχθροί του Φραγκίσκου Ραμελέν, οίτινες ύπήρξαν άμεΐλιχοι διά τόν βιομηχάνον ένόσω έζή, έφάνησαν συνδικαλακτικοί μετά της θυγατρός του, πεισθέντες ότι παρ' αυτής δέν είχαν νά φοβηθώσι παράτασιν του συναγωνισμού. Τή νοήμονι δέ έπιτηρήσει του διαπρεπούς νομομχθούς θεΐου της, ή εκποίησης του εργοστασίου έγένετο υπό θρους λίαν εύνοϊκούς διά τās συμμέροντα της όρφανής. Κατά τό διάστημα των διαπραγματεύσεων τούτων συνεδέθην έπίσης στενωός μετά του άδελφού του φίλου μου ως και μετά της θυγατρός του. Τήν έσπέραν, ότε ή εργασία της ήμέρας κατέπαυεν, ώδήγουν αυτούς εις πΐν ό,τι αξιοθέατον ύπήρχεν εν Ούασινγκτων: και εν τούτοις περιχώροις. Τās Κυριακάς διηρχόμεθα πάντοτε εις την έξοχήν. Τόσον έξωκειώθην εις τόν ώραϊον τούτον μετά των νέων φίλων μου βίαν, ώστε ότε έσπέραν τινά ο κ. Ραμελέν μοι άνήγγειλεν ότι θλαί αί ύποθέσεις των έτελείωσαν και ότι μετά δύο ήμέρας άνεχώρουν διά την Γαλλίαν, δέν ήδυνήθην νά μη είπω μετά λύπης: Πώς! τόσον ταχέως!!

Και εν τούτοις είχαν παρέλθει έξ μηνες από της άφίξεώς των, οίτινες κατ' έμέ είχαν παρέλθει μετά της ταχύτητος έξ ήμερών. (Άκολουθεί).